

رابطه بلا و جزا/ چرا برخی به بلاهای زیاد گرفتار می شوند

هرکه به بلای عظیم دچار می شود، خداوند متعال جزای عظیم هم به او مرحمت می کند، از این رو پرودگار عالم چون می خواهد به برخی پاداش بزرگ بدهد، بلای زیادی برای آنها پیش می آورد.

هرکه به بلای عظیم دچار می شود، خداوند متعال جزای عظیم هم به او مرحمت می کند، از این رو پرودگار عالم چون می خواهد به برخی پاداش بزرگ بدهد، بلای زیادی برای آنها پیش می آورد.

به گزارش خبرگزاری مهر، پیغمبر عظیم الشان، حضرت محمد مصطفی (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: "إِنَّ عَظِيمَ الْبَلَاءِ يُكَافَأُ بِهِ عَظِيمُ الْجَزَاءِ إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا ابْتَلَاهُ بِعَظِيمِ الْبَلَاءِ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ عِنْدَ اللَّهِ الرِّضَا وَمَنْ سَخِطَ الْبَلَاءُ فَلَهُ عِنْدَ اللَّهِ السَّخَطُ" جالب این است، «أَحَبَّ» از باب افعال التفضیل است؛ یعنی اوج حُب. الله اکبر از این تعبیر! بسیار عالی است. اگر جدی کسی این طور به مصائب و مشکلات نگاه کند، ببینید چه حالی پیش می آید - می فرمایند: می دانید بلای بزرگ برای چیست؟ برای پاداش بزرگ است. چون خدا می خواهد پاداش بدهد، بلای بیشتری می آورد.

شما نگاه کنید، در تعبیر روایی، وقتی وجود مقدس ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه) را با انبیاء عظام و اولیاء الهی مقایسه می کنند، می گویند: از آن پیغمبر این را داشت، از آن پیغمبر این را داشت و ... در نهایت می گویند: آن قدر مصائب برای وجود مقدس حضرت ابی عبدالله الحسین (صلوات الله و سلامه علیه) بوده که برای هیچ احدی نبوده است. چون خدا می خواهد او را عزیز کند. اصلاً خدا او را دوست دارد. حضرت حق می خواهد ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه) را در خون ببیند، قطعه قطعه شده ببیند. کسی نمی داند، این آماری که می دهند، معمولاً آمار غلطی است، اما بالجد طوری شد که تعبیر روایت عرباً عرباً است. حالا چندتا نیزه بوده، چند تا تیر بوده، معلوم نیست، اما همین قدر که بیان کردند: عرباً عرباً یعنی تکه تکه شد.

هرکه به بلای عظیم دچار می شود، خدا جزای عظیم هم مرحمت می کند. جزای ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه) این است که تمام شد، هزار و اندی سال از آن واقعه می گذرد، الآن نزدیک سال جدید است، اما ببینید مردم به عشق ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه)، گوشه به گوشه هیئت می گیرند و برنامه دارند. علاقه مردم، به خصوص ما ایرانی ها، به عید نوروز زیاد است. بیشتر تعطیلات هم در عید نوروز است. اما وقتی محرم و صفر در ایام عید نوروز افتاد، حداقل می شود گفت: دهه اول، همه مردم، به عشق ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه)، از آن ست دیرینه خودشان دست کشیدند. کسی نگفت: هزار و اندی سال از شهادت ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه) گذشته است. ما برای پدر و مادر خودمان هم اگر دو ماه به عید از دنیا رفته باشند، می خواهیم یک کاری بکنیم که عید نوروز را از دست ندهیم. عجله داریم کسی بیاید پیراهن مشکی را از تنمان دریاورد. اصلاً دنیا بی وفاست. اما چیست برای ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه)؟! این جزایی است که خدا قرار داده است که این حبّ را خواسته یا ناخواسته در دل مؤمنین قرار می دهد. هر کاری می کند خودش را راضی کند، می گوید: نه. مگر این که آرام آرام به خاطر عوامل دنیا و مطالب، آن حبّ در دل کمرنگ شود و الا مؤمنین می گویند: نه. یک عده، دو ماه تمام برای خودشان نذر می کنند، این پیراهن مشکی را - که به صورت ظاهر، مشکی در نماز کراهت دارد، اصلاً خود مشکی مکروه است - به عشق ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه) بپوشند. تازه این کراهت از بین می رود، مستحب می شود.

آقا سید ابوالحسن اصفهانی (اعلی الله مقامه الشریف) بیان کرده بودند: پوشیدن لباس مشکی دارد کم می شود. پوشیدن پیراهن سیاه در عزای ابی عبدالله (صلوات الله و سلامه علیه) مستحب مؤکد، بلکه واجب است. این حبّ، چه می کند؟! اعزوجلّ آن قدر به خاطر آن عظمت بلا جزا داده است. هرچه بلا عظیم تر باشد، جزا بیشتر است.